

BEWUSTZIJN

Het afscheid als voorzitter van Kleurrijk Fryslân is nu officieel, maar betrokken zal Sandra Roza (61) altijd blijven. Tot in de lengte van dagen als het aan haar ligt. „Ik wil nog steeds de beweging op gang houden.”

NYNKE BRUINSMA

In 2006 werd Roza voorzitter van Platform Levensbeschouwing in Kleurrijk Fryslân, maar ze was er al bij vanaf de eerste voorbereidingen in 1992, die later tot het Platform zouden leiden. De drive van het prille begin is er nog altijd. „Ik ga zeker niet helemaal weg, ik zal me altijd blijven inzetten”, zegt ze resoluut. Toch moest ze het voorzitterschap wel laten varen wegens haar gezondheid. Tot die conclusie kwam ze al in 2018. „Je moet er veel voor doen en dat doe ik ook graag, maar ik trek het niet altijd. Dat gaf de doorslag om er een punt achter te zetten.”

Vorige week dinsdag werd er na de vredesweeklezing van Bart Brandsma in PKN-kerk De Schakel in Leeuwarden officieel afscheid van Roza genomen, maar eigenlijk heeft ze het stokje vorig jaar februari al doorgegeven aan Liesbet Geijlvoet. Roza vond het in eerste instantie moeilijk om haar jarenlange voorzitterschap los te laten, maar nu heeft ze er toch wel vrede mee. „Het nieuwe bestuur komt met frisse ideeën en ik weet dat ik me nog steeds kan blijven inzetten voor Kleurrijk Fryslân.”

Haar functie is misschien veranderd, maar haar vechtlust blijft. Want discriminatie, racisme en religieuze conflicten gaan haar aan het hart. Al jaren maakt ze deze problematiek bespreekbaar in onder andere symposia en lezingen van Kleurrijk Fryslân.

„Wat wij doen is een beweging op gang brengen. We willen laten zien dat we niet zover van elkaar verwijderd zijn als we denken. Dit jaar is het op 3 oktober de dag van de Kleurrijke Ontmoeting, in het kader van de Internationale dag Van de Vrede op 21 september. Zeven verschillende religies en levensbeschouwingen komen dan bij elkaar. Op één thema worden dan dus zeven verschillende visies losgelaten. Bij dit soort bijeenkomsten laten we zien dat we vreedzaam bij elkaar kunnen zijn en elkaar kunnen begrijpen en respecteren, zonder daarbij onze eigenheid te verliezen. Er zijn zeker verschillen, maar we hebben meer gemeen dan we denken.”

Roza hoopt dat deze ontmoetingen bezoekers inspireren en aan-

Sandra Roza (links) tijdens haar afscheid als voorzitter. Naast haar staat haar opvolgster Liesbet Geijlvoet. FOTO HOGE NOORDEN/JAAP SCHAAF

‘We hebben meer met elkaar gemeen dan we denken’

zetten tot nadenken en veranderen en dat ze hun kennis vervolgens weer doorgeven. „Ik hoop op een vreedzame en kleurrijke samenleving; wat wil een mens nog meer. Het is idealistisch, ik weet het. Maar je moet ook wel een idealist zijn om dit vol te houden.”

Roza is een groot aanhanger van Mahatma Gandhi, die haar door de jaren heen heel wat inspiratie heeft bezorgd. „Zijn spreuken zijn inmiddels mijn lijfspreuken geworden”, zegt ze lachend. Haar favoriete quote staat op haar bureau: ‘Ik geloof in de absolute eenheid van de mensheid. Wij wonen misschien wel in duizend kamers, maar ze zijn alle met elkaar verbonden.’ „Die uitspraak inspireert mij om weer op te staan en verder te gaan.”

Toch zijn er ook wel momenten geweest waarop ze even helemaal klaar was met alles. „De bijeenkomsten voor Kleurrijk Ontmoeten voor elkaar krijgen is soms echt een crime. Je moet mensen vanuit zeven verschillende religies en levensbeschouwingen bereid vinden om mee te doen. Dat is soms ontzettend lastig. Er zijn ook wel jaren bij geweest dat iemand, na lang zoeken, op het laatste moment nog afzei. Uiteindelijk kon ik wel elke keer nog net op tijd een vervanger vinden of een bijdrage krijgen. Ik zorg er altijd voor dat er iemand is of dat er op een andere manier een bijdrage komt, hoe dan ook. Ik ga altijd door tot het gaatje”, zegt ze la-

‘Wat wij doen is een beweging op gang brengen’

chend. Voor haar bloed, zweet en tranen werd ze in 2019 benoemd als Ridder in de Orde van Oranje-Nassau. „Een hele verrassing was dat. Ze hadden het allemaal achter mijn rug om bekostigd. Het was heel mooi, maar ik was wel even hele-

Tsjerkepaadfilm voor jongeren wordt promotiefilm

De film voor jongeren die Tsjerkepaad zaterdag op de sluitingsbijeenkomst wilde laten zien, is een algemene promotievideo voor Tsjerkepaad geworden. De werkgroep Jongeren-Tsjerkepaad kwam er tijdens het maakproces achter dat hun idee misschien toch niet zo geschikt was om jongeren warm te krijgen voor de openkerkenroute. In eerste instantie wilde de groep jongeren interviewen over de toekomst van kerkzinnen en kerkgebouwen. „Een beetje à la De Verwondering”, zegt Bea de Jong, lid van de werkgroep en bedenker van de video. Het maken van de video verliep wat rommelig, omdat het uiteindelijke doel nog niet helemaal duidelijk was. „We moesten het in korte tijd uitden-

maal van de kaart. Het gebeurde namelijk op een evenement dat ik zelf had georganiseerd en alles was tot op de minuut gepland. Door het lintje liep alles behoorlijk uit. Ik ben zo gewend om de controle te hebben en die was er toen even niet meer.”

Roza is trots op alle projecten die ze met de mensen van Kleurrijk Fryslân op poten heeft gezet, maar het werk is nog niet klaar. Er moet nog veel gebeuren, vindt ze. „Ik hoop dat er een keer een moment komt dat we onszelf moeten opheffen. Dat Kleurrijk Fryslân niet meer nodig is, omdat we vreedzaam met

elkaar kunnen samenleven. Dat is misschien een illusie, maar die hoop wil ik houden. Momenteel zijn er nog genoeg zaken waarvoor we ons kunnen inzetten.” De zwartepietendiscussie staat al een tijd lang bovenaan haar lijstje. „Dat zou toch ook een gekleurde piet kunnen zijn? Het is ook wel passend lijkt me; een gekleurde piet in een kleurrijke samenleving. Sommige mensen zeggen: het is toch maar een kleur? Waar gaat het nou eigenlijk over. Maar het gaat wel degelijk ergens over als het kwetsend is voor een grote groep mensen. Ik heb Zwarte Piet zelf heel lang geslikt, maar op een gegeven moment loopt je emmer over. Dan ga je toch eens achter je oren krabben: is dit de samenleving waarin ik wil leven?” Om een degelijk dialoog op gang te houden schreef ze in 2019 brieven naar alle pers en burgemeesters in Friesland. „Met een aantal burgemeesters heb ik ook persoonlijke gesprekken gehad. Zo probeer ik het weer bespreekbaar te maken.” Blijven praten, maar ook luisteren. Dat is voor alle problematiek die er is op de wereld de eerste stap, vindt Roza. „Zie de ander staan. Heb oog voor elkaar. Zolang jij denkt dat de ander vreemd is, blijft hij vreemd. We moeten elkaar een kans willen geven.”

Reageren? nynke.bruinsma@lc.nl